

[Holdgaard.]

over Krisen, for det bliver kun en Skueret og ikke andet for det danske Landbrug.

For øvrigt finder vi heller ikke nogen særlig Grund til at oprette to Slags Drifts-laaneforeninger med forskellige Regler, en for større Landbrugere og en for mindre. Hvorfor skal man sætte et unødigt Skel mellem store og smaa Landbrugere? Det har vi altid været imod, idet vi hævder, at man skal holde paa den lige Ret. Derfor siger vi, at hvis vi skal gaa med — og det er vi villige til — ind i Overvejelser om at aabne Adgang for Driftskredit ogsaa til de Landbrugere, hvis Grundværdi ligger over 12 000 Kr., skal der være samme Betingelser for store og smaa Landbrugere.

Det ærede Medlem Kr. Kristensen sagde mange forunderlige Ting. Han talte om, at vi stillede saadanne Forslag for at fiske Stemmer. Det er den kendte Façon, man ser saa tidt, at naar man skal forsvare en daarlig Sag, tror man, man kan klare det ved at sige til Modparten, at den indtager det Standpunkt, den gør, for at fiske Stemmer. Men jeg tror, det vilde være i høj Grad betimeligt, baade for det ærede Medlem, for Partiet Venstre og for den højtærede Landbrugsminister, at have Opmærksomheden henvendt paa den Bedømmelse, som begge Forslagene har faaet i Pressen. Man behøver ikke en Gang at undtage Venstrepresen, for den nærer saamænd ogsaa Betænkeligheder.

Jeg vil gerne have Lov til kun ganske kort at citere nogle enkelte Udtalelser. Vi fik her i Tinget for nogen Tid siden omdelt et Landbrugsblad, som kaldes „Landmanden“, og det skriver den 2. November 1927 en lang Artikel, hvoraf jeg skal citere Slutningsbemærkningen. Det skriver der angaaende det Forslag, som Mindretallet i Landbrugskriseudvalget har stillet, og som Ministeren har bygget sit Forslag op paa, følgende:

„Man synes, at der i dette Forslag er manifesteret den mest himmelraabende Naivitet, man endnu har været ude for.“

Det er et stærkt Udtryk, saa stærkt, at jeg egentlig ikke tør gøre det til mit, men jeg citerer det her for at klargøre, hvordan et Landbrugsblad ser paa et saadant Forslag, et Blad, som ikke er af ny Dato — jeg tror, det er 48de Aargang, der staar paa det. Og jeg læste i „Landmands-Tidende“ for 2. December 1927, hvori man ogsaa tager Ministerens Forslag op til Bedømmelse, bl. a. følgende:

„Kravet om solidarisk Ansvar i denne Forbindelse er fuldstændig forfejlet, et ganske urimeligt Krav, der gør hele Forslaget illusorisk.“

Og saa slutter man:

„Vi kan derfor ikke indse andet, end at ogsaa dette Forslag er slet gennemtænkt og uden omfattende Betydning i den foreliggende Form.“

Det er en Karakteristik fra to Landmandsblade. Nu ved jeg, det bliver sagt — og det blev sagt til mig paa et Møde for nylig —: Ja, men det kan man ikke betragte som en objektiv Bedømmelse — og jeg har Indtrykket af, at naar man kaldte det saadan, var det, fordi det ikke var Venstreblade, saa kunde det ikke være en objektiv Bedømmelse. Jeg skal derfor citere en kort Bemærkning af et Venstreblad, nemlig „Herning Folkeblad“, som er et ret udbredt Venstreblad paa Herningegnen. Der stod i en Spidsartikel den 1. December 1927:

„Hvis det solidariske Ansvar indenfor Drifts-laaneforeningerne kunde bortfalde, vilde det betyde en stor Lettelse. Folk er i disse Tider ikke hægne efter solidarisk Ansvar.“

Man kan da ikke sige, at det er en anbefaling for det Forslag, som Ministeren har fremsat.

Angaaende det andet Forslag kan man ogsaa i visse Presseorganer, der slutter sig til Venstre, finde en lignende Bedømmelse. „Herning Folkeblad“ føjer til med Hensyn til det andet Forslag:

„Kunde Udlaanet til Akkordforeninger foregaa paa en mere bekvem Maade end gennem Bankerne — der vel sagtens vil forlange bankmæssig Sikkerhed —, vilde det blive hilst med Glæde.“

(Landbrugsministeren [Madsen-Mygdal]: Ja, selvfølgelig!). Det glæder mig, at Ministeren tilsyneladende er enig med Bladet i de Betragtninger.

I „Aalborg Amtstidende“ for 22. November 1927 er Landbrugsministerens Tale ved de sjællandske Landboforeningers Delegeretmøde citeret. Bladet skriver, at man kan ikke afvise de Betragtninger, men slutter saa med at sige:

„Naar man ikke kan tænke sig en Gældsnedskrivning, kan der da ikke være Mulighed for en Renteregulering for de Laans Vedkommende, der stammer fra den falske Krones Tid?“

Jeg citerer det, fordi det er, ligesom man herinde glemmer, at ogsaa ude i Venstrekredse forstaar man, hvor det er, Skoen